

VEAC NOU

Organ al Consiliului General A.R.L.U.S.

ANUL XIII Nr. 3 | Vineri 18 ianuarie 1957 | 4 PAGINI, 25 BANI

Sprijin prețios pentru mărirea producției bunurilor de consum

de ing. ION DUMITRESCU
director tehnic în Ministerul Industriei Ușoare

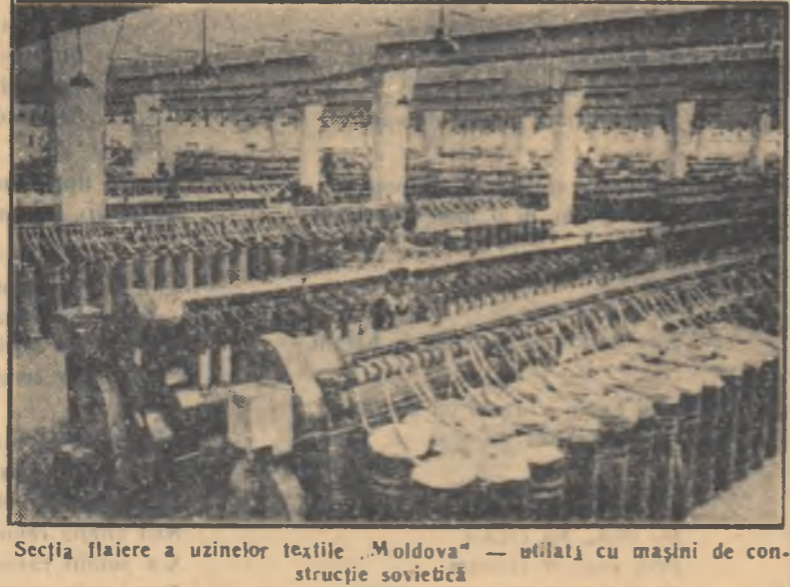
Sedința plenară a Comitetului Central al P.M.R., care a avut loc între 27-29 decembrie 1956, a adoptat hotărâri de mare importanță menite să ducă la o și mai accentuată dezvoltare a economiei noastre naționale, la accelerarea procesului de continuă ridicare a nivelului de trai material și cultural al populației. În traducerea în viață a acestor hotărâri un rol de seamă revine muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor din ramura industriei ușoare.

Încă în primii ani de după eliberarea țării, industria ușoară a pornit pe un nou drum de dezvoltare. Succese importante realizate se datoresc politicii de industrializare socialistă, urmata de partid și guvern, muncii rămasă a lucrătorilor din această ramură a economiei naționale, precum și colaborării și înfrățirii frățești cu celelalte țări socialiste și, în primul rând, cu U.R.S.S.

În diferitele etape ale dezvoltării noastre, ajutorul sovietic s-a făcut simțit din plin și în forme variate, multilaterale. Cantitățile de fibre de bumbac livrate de U.R.S.S. imediat după eliberarea țării noastre au făcut posibilă repunerea în funcțiune a filaturilor de bumbac, a căror activitate era aproape paralizată din cauza lipsei de materii prime. Este cazul să spunem că și în prezent aceste livrări se mențin la un nivel ridicat — două treimi din necesarul de bumbac al industriei noastre textile fiind importate din U.R.S.S. Alte sectoare ale industriei ușoare sînt aprovizionate cu mari cantități de materii prime sovietice, ca de pildă, cauciuc sintetic, fire poliamidice, coloranți, chimicale și alte diferite materiale auxiliare.

Măsurile luate pentru dezvoltarea bazei de materii prime textile din țară, prin mărirea suprafețelor cultivate cu în cinerea, au impus creșterea corespunzătoare a capacității de filare. După ce, în decursul primului cincinal, pe baza proiectelor și a livrărilor de utilaj din U.R.S.S., s-au dat în funcțiune topiroliile de în și cinerea de la Joseni și Ludus, în cursul anului trecut s-a continuat echiparea noilor filaturi de la Fălcișeni și Gheorgheni, din care ultima a intrat nu de mult în rodaj. Multe din noile întreprinderi ale industriei ușoare au fost înzestrate cu utilaj de înalt randament provenit din U.R.S.S. Printre aceste utilaje se numără uzinele textile „Moldova” din Botoșani, fabrica de garnituri de card de la Ciulnița, fabrica de cauciuc regenerat în curs de construcție în cadrul combinatului de cauciuc „Jilava”, noua linie de bătaie a filaturii „Gh. Dozsa” din Sf. Gheorghe și altele. Fabricile livrate de industria sovietică asigură condițiile cele mai bune de lucru muncitorilor, fiind înzestrate cu echipament modern, de cel mai nou tip, cu laboratoare complete.

O altă formă sub care se face resimțit ajutorul sovietic o constituie documentația de specialitate, ce ne este pusă la dispoziție în mod dezinteresat. Documentația sovietică a stat la baza elaborării de către Institutul nostru de cercetări a metodelor de control tehnic în industria tricotelor și a regulilor de exploatare tehnică în filaturii și țesătorii. Tot pe baza documentației sovietice Institutul de cercetări pentru protecția muncii de lângă Consiliul Central al Sindicatelor a realizat, printre altele, prototipul dispozitivului de protecție contra sării sovietic, dispozitiv care este în

Secția filare a uzinelor textile „Moldova” — utilaj cu mașini de construcție sovietică

de introducere a toate războaiele de la uzinele „Noiembrie” din Capitală și de la alte țesătorii din țară.

Dar tehnica cea mai modernă rămâne moartă dacă nu există cadrele calificate în măsură să o stăpânească și să o pună în acțiune. Și în această privință colaborarea cu Uniunea Sovietică reprezintă pentru noi un ajutor de neprețuit.

Pentru asimilarea cunoștințelor necesare punerii în funcțiune a utilajelor noi, numeroși tehnicieni au fost trimiși la specializare în Uniunea Sovietică. Printre alții, au plecat la specializare membri ai colectivității de la fabricile de garnituri de card, egrenat bumbac și de la topiroliile de în și cinerea. În cursul anului trecut s-au specializat cadre de ingineri și tehnicieni pentru utilajele în curs de construcție, ca fabricile de la Gheorgheni și Fălcișeni, combinatul „Jilava” și altele. Colaborarea tehnico-științifică cu U.R.S.S. s-a făcut simțită mai deosebit în sectorul preindustrializării, a cărui dezvoltare se datorește sprijinului primit din partea Uniunii Sovietice. Intorsi din specializare, tehnicienii din această ramură au adus contribuții însemnate în perfecționarea procesului de fabricație.

Colaborarea tehnico-științifică între țara noastră și U.R.S.S. ne-a dat, în același timp, putința să formăm în instituțiile de învățămînt superior sovietic numeroși ingineri și tehnicieni specializați în felurile sectoare de activitate. La progresul acestor sectoare industriale, a căror dezvoltare tehnică fusese neglijată de capitaliști, — au contribuit substanțial specialiștii sovietici, venii la noi în țară în cadrul schimbului de experiență tehnică. Astfel, au fost realizate îmbunătățiri însemnate în organizarea proceselor de fabricație în topiroliile de în și cinerea și în filaturile de lină piană, fapt care a dus la creșterea simțitoare a productivității muncii și a calității produselor fabricate în întreprinderile din această ramură. În sectorul cauciuc, care a luat o dezvoltare considerabilă în anii puterii populare, a fost pusă la punct fabricarea pentru prima oară în țara noastră a cauciucului microporos, un produs folosit cu succes la confecționarea încălțămintei. Rezultate bune s-au obținut și în fabricile de sticlărie și ceramice din sector care a moștenit de la capitaliști și condiții de lucru din cele mai grele.

Înălțările recentei plenera a C.C. al P.M.R. înseamnă sarcini sporite pentru industria noastră ușoară. Este nevoie să producem mărfuri mai mult:

(continuare în pag. 6-a)

Mai înalt ca zgîrie-norii

Dominind bulevardele și oglinzind azurile a fluvului Moscova, sprijinindu-se parțial pe virful din nord, deasupra Colinelor Lenin, se înalță o uriașă construcție din oțel ajurat — antena „Moscovă”. Lumea nu s-a obișnuit încă cu ea, de aceea nu-l de minare să turșii străini și chiar unii moscovizi urcă în orele libere pe Coștele Lenin pentru a admira noua construcție.

Înălțimea antenei „Moscovă” este de peste 600 de metri. Ea este de două ori mai înaltă decât turnul Eiffel din Paris și întrece în înălțime cel mai mare zgîrie-nori din New-York — „Empire state building”. Turnul a fost construit pentru transmiterea emisiunilor de televiziune.

„Cabina spațioasă... a liftului urcă rapid pe cadrulul aluminicului apar mereu cifre noi: 50, 100, 150, 200 metri. Prin pereții de plexiglas imaginea bulevardelor și a caselor se șterge treptat. Barele de oțel ale construcției se string tot mai mult în jurul cabinei. Stop! La această înălțime se află prima platformă a pilonului. De aici se desță-

șoară minunata panoramă a Moscovei. Limitește este lăburată numai de bucuria avizorului care zboară pe deasupra. Jos strălucesc cabestanul Universității „Lomonosov”.

După un scurt popas, ascensiunea continuă. Prin pereții de plexiglas se văd acum numai norii și armătura construcției. Din nou oprire. Platforma metalică este așezată la o înălțime amețitoare. Aici sînt aranjate fotolii și telescoape. Se aude o muzică plăcută, iar de la bufet străbate zăngănit de farfurii și tacamuri. De aici, crăuș se vede de la un cap la celălalt.

Pînă la virful pilonului au mai rămas peste o sută de metri. Turnul devine din ce în ce mai îngust, căpătînd forma unei luminări în interiorul căreia se mișcă incalșor liftul. Și iată ultima oprire. De aici poți urca numai pe o scară în formă de spirală. Sînd pe ultima platformă simți cum îți se tale răsuflarea. Ai impresia că te clatinți împreună cu turnul. Apele este curat, transparent. Pînă departe se vede Moscova cu împrejurimile ei. Bulevardele apar ca relieful, colorat în diferite nuanțe, al unei hărți geografice. Cit de mici par de aci clădirile cele mai înalte!

„Deocamdată antena „Moscovă” există numai în proiect. Dar nu va trece mult timp pînă cînd această construcție gigantică de oțel se va înălța deasupra Moscovei. Ea va permite ca emisiunile de televiziune să fie recepționate de la distanțe mari.

La o casă a alegătorului

Casa alegătorului din Calea Victoriei nr. 218 din Capitală găzduiește aproape în fiecare după amiază numeroși alegători din circumscripția electorală „Victoria”. Cetățenii stau la sînt cu agitatori, citesc și comentează articolele apărute în presă, participă la diferite manifestări culturale. Aici s-au înfăptuit, zilele trecute, cu acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., candidatul lor în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

În ziua de 15 ianuarie, alegătorii din această circumscripție — lucrătorii din Ministerul minelor, Ministerul industriei metalurgice și construcțiilor de mașini, Ministerul industriei alimentare, precum și muncitorii, gospodine și pensionari au venit la Casa alegătorului pentru a lua parte la conferința „Roadele colaborării economice romîno-sovietice” organizată de Consiliul raional A.R.L.U.S. Stalin.

Conferința tov. Ion Bogdan, director general în Ministerul minelor, a înfăptuit dezvoltarea economiei și

Un aspect din sală. În medalion: conferențiază tov. Ion Bogdan

culturii țării noastre în anii regimului de democrație populară, subliniind rolul însemnat al relațiilor de prietenie și colaborare cu Uniunea Sovietică în dobîndirea acestor înfăptuiri.

Oprindu-se asupra importanței acordurilor romîno-sovietice recent încheiate la Moscova, vorbitorul a relevat deplina înțelegere manifestată de guvernul sovietic față de nevoile economiei noastre naționale.

„Pe baza acestor acorduri — a spus în continuare conferențiază — prin stațiile de cale ferată situate în punctele de frontieră Socola, Dornești și Galați, au intrat în țară în cursul acestei luni zeci de mii de tone de cocs, minereu, feroalaj, cărămizi magnezitice și alte materii prime”.

Vorbitorul a subliniat că politica de prietenie și colaborare strînsă cu Uniunea Sovietică și toate țările socialiste corespunde intereselor vitale ale poporului nostru, bucurîndu-se de sprijinul maselor largi.

Arhitectul Octavian Rădulescu a arătat că datorită acțiunilor duse de reprezentanții statului sovietic în Organizația Națiunilor Unite, țara noastră, alături de alte țări, și-a putut dobîndi locul ce-i revine de drept în

rîndul membrilor acestei organizații. Referindu-se la succesele obținute de ținara noastră industrie socialistă, inginerul Ion Radovici, de la Ministerul industriei metalurgice și construcțiilor de mașini, a relevat faptul că și în acest sector al economiei, ca și în celelalte domenii, s-a făcut puternic resimțit sprijinul poporului sovietic. „Acordurile economice cu U.R.S.S. au contribuit la înfăptuirea unor mari construcții, printre care se numără furnalul cu o capacitate de 700 metri cubi, coșeria de la Hunedoara, hidrocentrala de la Bicaz și multe altele — a spus ing. Radovici. Pe baza acestor acorduri au fost primite din U.R.S.S. cantități considerabile de fontă, cocs, minereu, laminate precum și numeroase mașini de cea mai modernă fabricație, atât de necesare industriei”.

În ramura industriei alimentare — a spus la rîndul său inginerul Sergiu Haîner — colaborarea romîno-sovietică a făcut posibilă construirea multor întreprinderi noi, înzestrate cu utilaje și instalații moderne, printre care fabrica de lapte-pur de la Rețetea, fabrica de sucraf aciculată de la Rîureni ș. a. Cu ajutorul documentației sovietice au putut fi realizate cupetoarele semibuscule de tip F.T.L.-2, care au intrat în funcțiune la fabricile de piine din Orasul Stalin, Baia Mare și „Constantin David” din Capitală, s-a putut trece la producerea uleiurilor elerice ș. a. Proiectele primite din U.R.S.S. vor permite construirea unor fabrici mari, cu o caoacitate de producție de 60 tone de piine în 24 de ore”.

Toate aceste probleme au fost comentate cu viu interes de către participanți, care și-au exprimat încrederea în justetea politicii partidului și guvernului nostru de prietenie și colaborare pe bază de egalitate deplină și avantaje reciproce cu Uniunea Sovietică și țările ce construiesc socialismul.

Sărbătoarea agriculturii sovietice

Satul sovietic trăiește zile de mare sărbătoare. Pentru succese realizate în valorificarea pămînturilor înfăptuite și virgine, în mărirea producției și colectării de cereale în anul 1956, Preziulul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a decorat cu ordine și medalii ale U.R.S.S. 93.943 de colhoznici, lucrători din S.M.T.-uri și sohozuri, organizații de partid, sovietice, agricole, cosmopolite și sindicale. Pentru succese deosebite în valorificarea pămînturilor înfăptuite și virgine, 262 de oameni au primit titlul de Erou al Muncii Socialiste. Această distincție înaltă au primit-o 209 de

cultivatori de bumbac, care s-au evidențiat în mod deosebit. Cu decorații guvernamentale au fost distinse regiuni, ținuturi și republici întregi. Cu Ordinul Lenin au fost decorate ținuturile Altai și Krasnoiar, regiunile Omsk, Novosibirsk, Celeabinsk, Cikalov, Saratov, Moscova și Voronej, precum și republicile unionale Kazahă, Uzbekă, Tadjiikă, Kirghiză și Turkmăni. Prin munca lor plină de abnegație, oamenii muncii din regiunile, ținuturile și republicile decorate au adus un aport serios la cauza luptei pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Cu acest prilej, tovarășii N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., și K. E. Vorosilov, președintele Preziulului Sovietului Suprem al U.R.S.S., au întreprins o călătorie prin republicile sovietice din Asia Centrală, înmîinînd înalte distincții conferite acestor republici, în cadrul unor ședințe solene. Totodată, tovarășii K. E. Vorosilov și N. S. Hrușciov au participat la mingirile ale oamenilor muncii din Tașkent, Almati și Frunze, au vizitat cîteva colhozuri.

Decernarea înaltele distincții acordate de statul sovietic s-a transformat într-o sărbătoare a oamenilor muncii din republicile din Asia Centrală. Ei au asigurat Comitetul Central al P.C.U.S. și guvernul sovietic că vor depune toate eforturile pentru a realiza noi succese în dezvoltarea economiei și a culturii sovietice.

Savanții sovietici studiază experiența endocrinologiei romine

La invitația Academiei R.P.R., a sosit în Capitală o delegație de medici sovietici compusă din: prof. dr. E. A. Vasiliu, director al Institutului de endocrinologie al Academiei de Științe Medicale a U.R.S.S., redactor șef al ziarului „Medișinski rabotnik”, conducătorul delegației prof. dr. A.A. Vîșnevski, directorul Institutului de chirurgie al Academiei de Științe Medicale a U.R.S.S., dr. D. F. Cebotariu, directorul clinicii terapeutice de pe lângă Institutul de perfecționare a medicilor din Kiev, dr. E. Kolli, candidat în științe medicale, conducătorul secției de biochimie a Institutului de endocrinologie din Moscova.

Oaspeții vor sta în țara noastră două săptămîni, în care timp se vor documenta asupra activității Institutului de endocrinologie din București și a lucrărilor efectuate sub conducerea acad. prof. dr. C. I. Parhon în domeniul luptei împotriva îmbătăririi.

Un ritm de dezvoltare fără precedent

de prof. ing. AUREL PIRVU

puțin 10 ani. Creșterea producției în S.U.A. se datorează în bună măsură militarizării economiei naționale, dezvoltării industriei de război, cursei turbate a înarmărilor, care nu este cît o dovadă de puțin în folosul oamenilor muncii.

Deosebit de grăitoare este comparația dintre ritmul de dezvoltare a economiei U.R.S.S. pe de o parte, și a principalelor țări capitaliste pe de altă parte. Astfel, producția industrială a țărilor occidentale a crescut în 1956 cu aproximativ trei procente pe an, și este îndeolnică ca și în anul anterior, în timp ce în țara noastră se putea continua. În această perioadă de timp, ritmul de creștere a producției în U.R.S.S. a fost în medie de aproximativ 12 procente anual.

Un fapt semnificativ este acela că între 1930 și 1955 producția totală de energie (electrică și mecanică) a crescut cu aproximativ 10 la sută în toate țările Europei occidentale, adică în 25 de ani creșterea producției de energie în aceste țări a fost egală cu media anuală de creștere a producției de energie în U.R.S.S. Se poate afirma că în 1958, producția de energie a Uniunii Sovietice va depăși producția energetică a țărilor occidentale, deși nu mai departe decît în 1950 producția energetică a U.R.S.S. nu atinsese 50 la sută din producția energetică a țărilor sus amintite.

În ceea ce privește nivelul de trai al populației U.R.S.S., el va crește în actualul cincinal în așa măsură, încît în 1960 salariul real mediu va fi mărit cu 30 de procente, veniturile colhoznicilor cu 40 de procente, iar cheltuielile sociale (asigurări sociale, îngrijirea sănătății etc.) vor trece de la 154 de miliarde de rubele la 210 miliarde de rubele.

Producția mărfurilor de consum alimentară va crește într-o proporție nemaiîntîlnită: la carne cu 85 la

sută, la unt cu 57 la sută, la zahăr cu 70 la sută etc. Producția de articole tehnice casnice va crește și ea într-un ritm uluitor: producția de aparate de radior cu 120 la sută, producția de aparate de televiziune cu 400 la sută, producția de frigider electrice cu 370 la sută, cea de mașini de spălat rufe cu 500 la sută etc. În ce privește construcția de locuințe, ea se va dubla în acest interval.

Un efort important va fi făcut în domeniul cultural: instrucția medie va deveni generală, numărul construcțiilor școlare se va dubla, se vor forma cu 50% mai mulți specialiști. Cinematograful, radioul și televiziunea vor cunoaște un avînt deosebit de rapid.

Datele și cifrele prezentate ne ajută să întrevădem ce va fi în 1960 U.R.S.S.: țara cu cel mai puternic ritm de dezvoltare a tuturor ramurilor industriale, în care populația a atins un nivel cultural mediu foarte ridicat, un nivel de consumație alimentară net superior celui din țările occidentale, un nivel vestimentar și menajer superior multor țări occidentale. În economie, vor fi puse bazele unei gigantice dezvoltări industriale, dacă ne gîndim la proiectele de folosire pasnică a energiei atomice, și la procesul de automatizare a producției, în curs de desfășurare.

Așa cum subliniază hotărîrea adoptată de plenera din decembrie 1955 a C.C. al P.C.U.S., succesele obținute de industria socialistă în primul an al celui de al șaselea cincinal înseamnă un nou pas înainte pe calea creării bazei tehnico-materiale a comunismului. Uniunea Sovietică devine tot mai puternică, forța ei economică și defensivă crește neîntrerupt, se ridică bunăstarea materială a poporului sovietic. În 1960 vor putea fi trasate planuri de perspectivă pe termene mai lungi, care vor permite să se precizeze etapele concrete ale desăvîririi trecerii de la socialism la comunism.

Soarta Lilei

Lili își amintește cum întreba deseori:

— Tată, cum era țara ta? La auzul acestor cuvinte, John Golden avea întotdeauna același suris pe care Lili îl deslușea cu ațita drag pe fața lui oacheșă.

— Tare mea? — repeta el întrebarea, ca și cum n-ar fi înțeles.

Lili era pe atunci o fetiță mărunțică, brună, doțolă — abia ajunsă să se cădere pe genunchii tatălui ei.

— Tare mea? De ce mă întrebi? Doar o cunoști și tu, o vezi. Privește! — și făcea un gest larg cu mîna spre grădina Institutului de cercetări, iar Lili i se părea că gestul lui urea să cuprindă totul din jur: cîmpurile însoțite de Tașkentului, ce se pierdau spre munții îndepărtați, și mai departe — unde privirea ei nu ajungea, înălțările fără sfîrșit ale Uniunii Sovietice pe care, în imina lui, John Oliver Golden le socotea țara sa.

Totuși, Lili stăruia. Deseori, copiii pun întrebări fără să știe că întreba și înțelegă lor curiozitate încă amînnîri dureroase, și se așteptau să primească răspunsuri care să le dea o idee de unde ai plecat... Cum era acolo? De cele mai multe ori, tatăl nu-i răspundea. Se gîndea numai la imaginiile trezite în mintea lui de întrebarile fetiței. Sau o lua în brațe și îi cînta. Lili își amintește foarte bine glasul tatălui ei. Ei cînta unul din cînteculele poporului negru — cîntecul de modululii ațit de grave, de triste și care-și păstrează totuși o notă de optimism, de viitoare și prospere.

Poate, în clipele acelea, în mintea lui John Oliver Golden se înfăptuiea amintirea nesfîrșitelor păduri de pe Mississippi. Vedea copacii groși, bătrîni, cu lemn scump, pe care a doborîra și țesau, și-i căra singura la departări uriașe. Și a-mintea de surzurile care se țesau în mîntea lui... Ar fi vrut... Dar pe atunci, John Oliver Golden nu și roștea cu glas tare nici față de el însuși visul mult prea cutăzător pentru un tăietor de lemne. Și încă un tăietor de lemne de „culoare”... Totuși, visul stăruia: ar fi vrut să cultive ogoare, să încerce să acimatizeze noi plante... Tăietorul de lemne din pădurile de pe Mississippi visa cîmpii fără sfîrșit, grădini înflorite, livezi roditoare...

John Oliver Golden era un om dirz, care s-a luptat din rîspulteri cu greutățile ce l-au stat în drum. A urmat facultatea de agronomie „pentru negri” Umiutlele, sărbăcile, dururile îndurate în anii aceia? Nu, desore ele nu i-a vorbit ficel lui, Lili nu trebuia să se cunoască. Soarta ei este cu totul alta.

Nu i-a poestit nici de prima lui înfăptuire cu Bertă, viitoarea lui soție. Bertă nu-i făgăduise — așa cum făgăduiesc întotdeauna îndrăgostiiți — fericirea. A întrebato doar scurt, aspru aproape: — Știi la ce te expui? Da, Bertă știa: la oprimări, la persecuții, la umilțiri, pentru că

ea, o femeie „albă”, se „colorise” să iubească un om de culoare. Iar el, John, va avea de suferit pentru că îndrăznie să ridice oțit spre o femeie albă. Toate acestea veneau, desigur, în mintea lui Oliver Golden atunci cînd fețița stăruia cu întrebarile: „Cum era țara ta, tată?”

— Tare tu este acum aceea în care s-a simțit prima oară OM. Tare un visete lui s-au înfăptuit. În 1936, cînd a venit pentru prima oară în Uniunea Sovietică împreună cu o delegație de agronomi, țara aceasta l-a încântat, l-a umilit, l-a fermecat. A rămas.

Și, în scurt timp, visele lui s-au împlinit. La Institutul de cercetări agronomice din Tașkent erau grădini întinse, cîmpii verzi, livezi roditoare... Aici, John Oliver Golden a cunoscut satisfacția muncii în țara lui, Lili, — adevărata copilărie, la care tatăl ei poate nici n-a îndrăznit să viseze.

Lili Golden păstrează și azi caielele ei de școală. Uneori, împreună cu soțul ei, Iuri Makarocikin, absolvent al Conservatorului din Moscova, Lili le răsfătează și întreprinde. Doar acolo, fierce fiia vorbete de zilele ei, de anii ei însoțitori.

— Tată o însemnare care pe Lili o emoționează ori de cite ori o recitește: „A venit la noi, în Uniunea Sovietică”, Paul Robeson. El a fost bun prieten cu tatăl meu. Azi m-am fotografiat cu celebrul cîntăreț. Nu pot să înțeleg cum vine asta: un artist atît de mare, renunțat în întreaga lume, n-are voie să călătorească în America decît cu anumite trmvaio pe care scrie: „Pentru negri”.

În timp ce făcea această însemnare, Lili Golden, fiica negrului John Oliver Golden era organizatoarea grupei de comsomi din clasa ei.

Care a fost în continuare soarta acestei fete de negru?

Pe Facultatea de istorie din cadrul Universității Lomonosov, studind cu aceeași stăruință și îndrăjire moștenită de la fostul tăietor de lemne din pădurile de pe Mississippi. Singura deosebire — Lili n-a avut de înfruntat nici o piedică pusă anume în calea ei. Lili a trăit copilăria, adolescența, tinerețea unui cetățean sovietic deplin stăpînit pe soarta sa, pe drepturile și visele sale. O copilărie, o tinerețe pînă de lumină, de bucurie.

„Lui Iuri Makarocikin li este dragă muzica. Deseori, serile în clipele de răgaz, el îi cîntă la pian tinerele sale softi. Și nu rareori, în melodiile cîntate revine și cea înfăptuită de Lili de la tatăl ei. Este un cîntec vechi pe care John Oliver îl cînta fetiței de odinioară, cînd aceasta stăruia să-l întrebe: — Cum era țara ta, tată?”

O melodie tristă, gravă, dar cu umitoare nuanțe de optimism, de viitoare. Poate în ea, tăietorul de lemne a pus durerea sa și a înfrăzătorului său, dar și visul unei alțite de vieți — asemenea celei pe care o trăiește azi fiica lui.

LIA EPUREANU

A devenit obșnăuită pentru cetățenii Capitalei că, atunci cînd au un drum prin piața Universității, să se oprească pentru cîteva minute în fața panoului A.R.I.U.S. ce prezintă actualitatea sovietică în imagini

După turneul în România Impresii ale colectivului teatrului M.H.A.T.

„Artel îi aparține minunatului dar de a apropia pe oameni” — a afirmat, adresându-se spectatorilor și colegilor de artă români, artista poporului din U.R.S.S., Olga Knipper-Cehova. De aceeași părere sînt și Iuri Zavadski, Vera Marekaja, Nikolai Mordvanov și Rostislav Pleati, actori de seamă ai teatrului M.H.A.T., ca și ceilalți oameni de teatru sovietici, care au avut prilejul să viziteze țările vecine și prietene.

Anul trecut după turneele întreprinse în Iugoslavia, Bulgaria și România, colectivul teatrului M.H.A.T. a vizitat Cehoslovacia și Ungaria. Din această cauză, stagiunea teatrală la Moscova s-a deschis cu oarecare întârziere, iar reuniunile menite să facă bilanțul turneelor în țările de democrație populară au avut loc abia în ultimul timp. Prima reuniune de acest gen a artiștilor M.H.A.T.-ului a coincis cu jubileul a 58 de ani de la înființarea teatrului.

La reuniunea care a avut loc la Casa Centrală a Actorului a luat cuvîntul, printre alții, și Aleksandr Solodovnikov, directorul teatrului.

— Cîncizeci și opt de ani — a declarat vorbitorul — reprezintă o vîrstă destul de respectabilă pentru un teatru: cu toate acestea, cînd ne gîndim la rezultatele turneelor M.H.A.T.-ului prin țările prietene putem afirma fără șovăială că teatrul nostru este totuși tînăr.

Impresia noastră este impresionantă și impresionantă. A. Solodovnikov a vorbit cu căldură despre zilele petrecute în România.

— Imi amintesc mai cu seamă de București — impunătoarea capitală a acestei țări — în care arta nu numai că este apreciată, dar și iubită. M-a impresionat adînc puterea de pătrundere a spectatorului român, contactul ce s-a stabilit, încă de la prima reprezentare, între scenă și sală. Mulți dintre artiștii noștri se temeau că nu vor fi înțeleși. Imaginați-vă însă că de plăcută ne-a fost surpriza cînd, după ridicarea cortinei, am constatat că publicul român nu numai că reacționează paralel cu jocul nostru, dar înțelege și replicile actorilor. Da, spectatorul român ne-a înțeles bine, ne-a înțeles în primul rînd cu inimă. Pretutaldea artiștii noștri au fost impresionanți și deosebit de atenți, pretutaldea și s-a arătat o caldă simpatie și pentru această simfonie născută de recunoștința publicului român.

— Sotocete că primirea care ni s-a făcut — a intervenit tînărul actor Nikolai Alekseev — se dovedește nu numai faptului că sîntem artiști ai M.H.A.T.-ului, ci și deosebitei dragoste și prietenii pe care ne-o poartă nouă oamnenii sovietici, poporul român.

Lundă cuvîntul Alla Tarasova, artistă a poporului din U.R.S.S., a arătat că, cu ani în urmă, a avut prilejul să ia parte, împreună cu Stanislavski, la turneele teatrului M.H.A.T. în Europa și America.

— Peste tot — a arătat actrița — am fost primii foarte bine și așa putea spune chiar cu entuziasm. Astăzi însă, după turneul în România și celelalte țări prietene, se poate spune că entuziasmul și-a găsit locul în noi, deosebit de cred că este arielele sînter, neretînută, care a însușit cele două țări, publicul și artiștii.

Cu mare interes au ascultat oamnenii de teatru intrunși la Casa Actorului cuvîntul artiștilor emeriti Iosif Raevski și El a vorbit cu multă admira-

A. BELOSTOJKI: „Familia”

CARNET

Comorile unei biblioteci

Biblioteca unională în limbă străină din U.R.S.S., de la a cărei înființare s-au împlinit zilele acesteia treizeci și cinci de ani, dispune de un fond de circa două milioane de cărți și reviste, în 80 de limbi.

După părerea lui I. Raevski, la cunoașterea țării de democrație populară, a popoarelor lor, la întărirea prieteniei cu aceste popoare ar putea contribui publicarea unei cărți în care să se vorbească despre rezultatele turneelor teatrului M.H.A.T.

Cvartetul Borodin

Capitala patriei noastre găzduiește, zilele acestea, un grup de strălucii reprezentanți ai muzicii sovietice printre care și cunoscutul cvartet de muzică de cameră „Borodin”.

Cvartetul a luat ființă în anul 1945, din inițiativa unui grup de studenți ai Conservatorului din Moscova. Cunoscut și început sub numele de cvartetul Filarmonic din Moscova, formația era alcătuită din Rostislav Dubinski, Nina Barsal, Rudolf Barsal și Valentin Berinski. Ulterior Nina și Rudolf Barsal au părăsit cvartetul, locul lor fiind luat de Iaroslav Aleksandrov și Dmitrii Sebalin.

În 1955, cu prilejul aniversării a 10 ani de existență a cvartetului I s-a dat numele „Borodin” în cinstea marelui compozitor rus, unul din întemeietorii muzicii ruse de cvartet.

Activitatea cvartetului poartă amprenta unei vaste și serioase munci. Este suficient să mențio-

năm că în 11 ani cvartetul a dat peste 700 de concerte, cuprinzînd un bogat și variat reperoriu. Cvartetele de Borodin și Ceakovski, de Glazunov și Taneev, de Haydn, Mozart, Beethoven, Schuman, Mendelssohn, Schubert, Brahms, Debussy, Ravel, cvartetele de compozitori sovietici, printre care, cvartetul nr. 3 de D. Șostakovici, cvartetele de N. Miaskovski, V. Sebalin — iată numai câteva spicuri din reperoriu.

În anul 1955, cvartetul Borodin a întreprins pentru prima oară o serie de turnee în străinătate, în Republica Democrată Germană, Cehoslovacia, România. Arta tinerilor interpreți sovietici a fost pretutaldea apreciată.

Concertele pe care cvartetul Borodin le va da în cadrul actualului turneu în țara noastră cuprind muzică de Haendel, Smetana, Ravel, Șostakovici, de compozitorul român Dumitrescu ș.a.

În timp ce în realitate, eroii lui Oveckin nu rămîn în afara acestor transformări, care sînt înseși viața lor. Mai mult, viața lor interioară și ea în funcție de activitatea lor socială. Noțiunea de prietenie, dragoste, fericire se schimbă, capătă un alt conținut și o nouă forță. Oamenii se transformă deopotrivă cu lucrurile în care muncesc și trăiesc.

Desigur, în toate țările, cititorii apreciază o carte al cărei autor dovedește multă experiență în viață, în care pot recunoaște că sentimentul a călătorit mult, a văzut multe, că e un om întreprind sau că a luptat cu curaj. Bagajul experienței personale și arta de a o restitui sînt înseși temele creației. Dar numai temele, inepuizabile. Căci nu le putem înlocui pe scriitor care să nu știe să scrie ce a văzut sau ce-a trăit! Un bun scriitor, însă, nu se mărginește niciodată numai la observarea realității și la descrierea schimbărilor care se petrec în ea, ci se străduiește să reliezeze mai ales substanța socială a faptelor cuse. Aceasta e o altă mare calitate a scriitorilor și a scriitorilor lui Oveckin. Printre-o galerie de tipuri umane foarte variate și avînd de făcut față celor mai deosebite împrejurări — aparținete într-un ireversibil proces de evoluție istorică, el ne face să simțim însuși suflul celui mai mare și mai rapid transformării sociale pe care a cunoscut-o vreedată omenirea — construirea societății socialiste și trecerea ei gradată spre comunism.

În volumul publicat de editura „Cartea rusă” sînt cuprinse schițe și nuvele scrise într-un rîsîmp de aproape douăzeci de ani, mai exact între 1935 și 1954, acțiunea lor desfășurîndu-se de-a lungul unei perioade în cursul căreia Uniunea Sovietică a înregistrat progrese uriașe. E foarte greu ca în spațiul restrîns a unui articol de ziar să arătăm măsura în care „ocerkurile” lui Oveckin oferă un tablou viu și realist al acestor vremi de mari schimbări. Dar neapărat trebuie spus că, pentru cine vrea să cunoască bine marea și adîncă semnificație a eforturilor depuse de oamnenii sovietici, această carte este un ghid prețios și atrăgător. Căci, după ce înțelegem ultima filă, orice cititor rămine cu impresia că în ceea ce privește mai ales viața colhoznică, Oveckin l-a dat prilejul de a o cunoaște în profunzime, de a face cunoștință cu adevăratele ei probleme, dezvoltându-l, fără a ascunde nimic, greută-

Un talentat interpret al realității sovietice

Lubitorii de literatură sovietică în special cei de dincolo de hotarele Uniunii Sovietice au aflat despre creația lui Oveckin abia în urmă cu doi-trei ani. Dacă nu ne înșelăm, pentru prima oară s-a vorbit mai stăruitor despre el și despre maniera lui atît de personală de a scrie, cu prilejul celui de-al II-lea Congres al scriitorilor sovietici. Așa dar, Oveckin este un nume nou în literatura sovietică deși — după cum reiese din volumul de „Schițe și nuvele” recent apărut în limba română — a început să scrie înaintea celui de-al doilea război mondial.

Oricum, la noi se cunosc încă puține lucruri despre acest scriitor care s-a impus ca o forță de prim rang în marea cohortă a condeierilor sovietici și de aceea nu putem decît să regretăm că editura „Cartea rusă” nu a găsit de cuviință să însoțească volumul de o prefață, care să ne dea o sumă de date biografice și de amănunte în legătură cu activitatea lui literară. Sîntem siguri că cititorii vor simți lipsa unui cuvînt înainte lămuritor, cu atît mai mult cu cît volumul Oveckin îl va face în scurt timp pe acesta prețios și iubit de toți prietenii literaturii sovietice din țara noastră. Avem de-a face cu un scriitor care, în curînd, va fi foarte popular și la noi.

Dar ce anume scrie el? El bine, Valentin Oveckin nu este nici romancier, nici nuvelist, nu se supune nici unuia din canoanele stabilite pentru genurile literare recunoscute și avînd drept de cetățenie în lumea literelor. Cu curaj și pasiune pentru nou, care constituie dealtfel una din cele mai atrăgătoare caracteristici ale mesajului său literar, el a reinventat o chemare a nouă viață, un gen specific literaturii ruse, așa numitul „ocerk”, pe care l-a adaptat talentului său, făcîndu-l prin adăugarea dintr-o serie întreagă de forme apropiate. În practica curentă „ocerk” se traduce prin schiță, dar în literatură sînt acestea

V. Oveckin: „Schițe și nuvele”, ed. „Cartea rusă” 1956

Imnul lui Ilici

Inalți cîntări de slavă cîmpiei roditoare, Porunciilor lui Lenin în veci nepieritoare, Sub bombele dușmane și focul de artilerie, Eram obișnuiți, De vînturi și troleie bătuți și-nvălmășii — Dar ca să simți steagul aproape și să vadă, Ar fi fesiți și morții din gropi și din zapada, Cu steagul din furtună desfășurat și vînturi, Printre zăpezii, pe Donul pierdut pe sub pămînturi, Inalți cîntări alilor grădini cu poama brună Și orașelor zidite cu Lenin împreună, Și holdelor într-una Scaldate în azururi Și în furtuna ploilor de vară, Inalți cîntări acelor eroi căzuți în lupte, Armateilor lui Lenin de-o lume cunoscute, Tunarii lîngă tunuri, în război lor pușcașii, Ne-au ars și răni, și mîștină ne-mpleticiră pașii, Și steagurilor duse În vînt, filiftoare, Spre largul stepei ruse-n bătălii, În stepa fără margini Și iarna ne-nteruptă, Cu ochi de vultur, Lenin Ne conducea în luptă, Și Patriei lui Lenin cîntarea mi s-enchină, — Pentru dușmani ori prieteni, ea, spaimă ori lumină — Prin focul și furtunile de-afară Noi apărăm o lume și o țară, Și nu voi da vitărilor nici iarna cu omături, S-a potolit războiul, s-a liniștit pămîntul, Dar inima-mi mai poartă și auzul jurămîntul Rostil în iarna aceea și scris ca o placardă În fața regimentului de gardă, Și-n orice loc aș fi, și-n orice timpuri, Printre cîmpti natale, prin ani și anotimpuri, Eu voi purta în suflet acestul jurămînt Cuvîntul dat lui Lenin, cel mai de preț cuvînt, Imi amintesc: cu steagul trezînd furtuni și vînturi, Printre zăpezii, pe Donul pierdut pe sub pămînturi, În stepa fără margini Și iarna ne-nteruptă, Cu ochi de vultur, Lenin Ne conducea în luptă

In rominește de ION HOREA

Cronica filmului „Cînd vine furtuna”

Studiourile cinematografice din Kiev au izbutit, grație unui scenariu armonios încheiat, unor interpreți foarte talentați și unei regii care a vădit, în primul rînd, un susținut efort serios, să realizeze un film — în culori de mare amploare, sortit să înfățișeze puternic și emoționant un crîmpe din trecutul de glorie al apurului popor ucrainean, răzduit în 1654, împotriva robiei impusă de panii Polonoiei de odîntoară.

Sar parea că scenariul unui asemenea film prezintă mai puține dificultăți, pentru că substanța propriu zisă a intrigii este furnizată de drama consemnată pe înșingera filă a istoriei, a unei istorii pe care cineva a numit-o — pe drept cuvînt — „uriasă memorie a umanității”.

În realitate, însă, acest așa zis avantaj este un obstacol greu surcîmător pentru această grandioasă realizare artistică. Actorul Dobrovolski, care l-a interpretat pe hatmanul Hmelnițki a do-

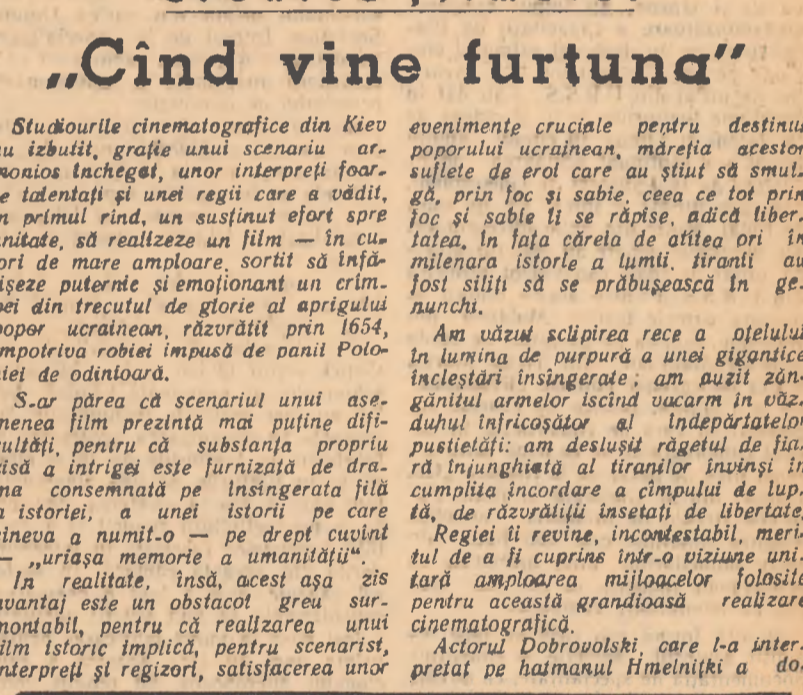
condiții severe de adaptare a artei la ceea ce este, mai ales, exaltata documentară a evenimentelor, iar această presupunere — un travaliu — îndrîjit, sprînit pe o bătrînzătoare înclîngă artistică, pe cunoștințe temeinice în domeniul istoriei, științelor sociale, istoriei artei, folclorului.

„Cînd vine furtuna” este o patetică evocare a unor vremuri de restriște pentru încercatul popor ucrainean, care, însulțit de un nestîns ideal de libertate, izbucniți, condus de viteazul hatman Hmelnițki, să spulberă, odată cu fruntașii polonezi, și nemărginita lor țară.

D. HINCU

V. A. SEROV: „Fată sînd la soare”

Scena din film

Scenariul lui Korneiuk, talentul interpretării, muzica lui Dankevic, realizarea tehnică, culorile vibrante și imaginile clare, dar mai ales impresionanta artă a regiei lui V. Petrov, limbajul lămuritor și clar, conferă filmului „Cînd vine furtuna” alia omogenității, în primul rînd această lămurire explică succesul.

OSCAR LEMNARU

In intimpinarea cerintelor oamenilor muncii

In activitatea consiliului ARLUS, al Regiunii Autonome Maghiare se remarca in prezent o deosebita preocupare pentru ridicarea nivelului muncii cultural-politice de masa.

La sedinta au participat personalitati ale vietii economice, obstești și culturale din regiune, printre care medicul emerit Tiberiu Andraszolszky, presedintele consiliului regional, poetul Zoltan Hajdu, laureat al Premiului de Stat, dr. T. Fesz, profesor la Institutul medico-farmacologic din Tg. Mures s.a.

Cei prezenti au aratat ca populatia din Regiunea Autonomă Maghiara a salutat cu satisfactie rezultatele deosebite ale activitatii culturale-politice de masa.

Acțiunea dusă în ultima vreme de consiliul regional ARLUS împotriva formalismului, a făcut ca o serie de consilii regionale, printre care cele din Tg. Secuș, Gheorgheni și Sf. Gheorghe, să dezvolte o activitate mai vie, mai interesantă.

Asa cum au relevat lucrările sedintei consiliului regional, o condiție însemnată pentru organizarea de manifestări interesante este constituirea unei comisii de studiu, care să fie strâns legată de problemele actuale, ce se află în centrul preocupărilor maselor.

Astfel, în această perioadă, cind oamenii muncii de pe cuprinsul regiunii, asemenea întregului popor, se pregătesc să aleagă reprezentanții în Marea Adunare Națională, organizațiile ARLUS, participă în mod activ la campania electorală în orașele și în raioanele de pe cuprinsul regiunii, organizațiile ARLUS, consideră de datoria lor să popularizeze realizările regimului nostru democratic.

Calitatea manifestărilor depinde în mare măsură de buna alegere a cadrelor de conferențieri, care să poată înfrunța maselor în mod cât mai concret și convingător actualitatea sovietică, viața omului sovietic, activitatea oamenilor de știință, a scriitorilor și oamenilor de artă sovietici.

Difuzind cartea sovietică

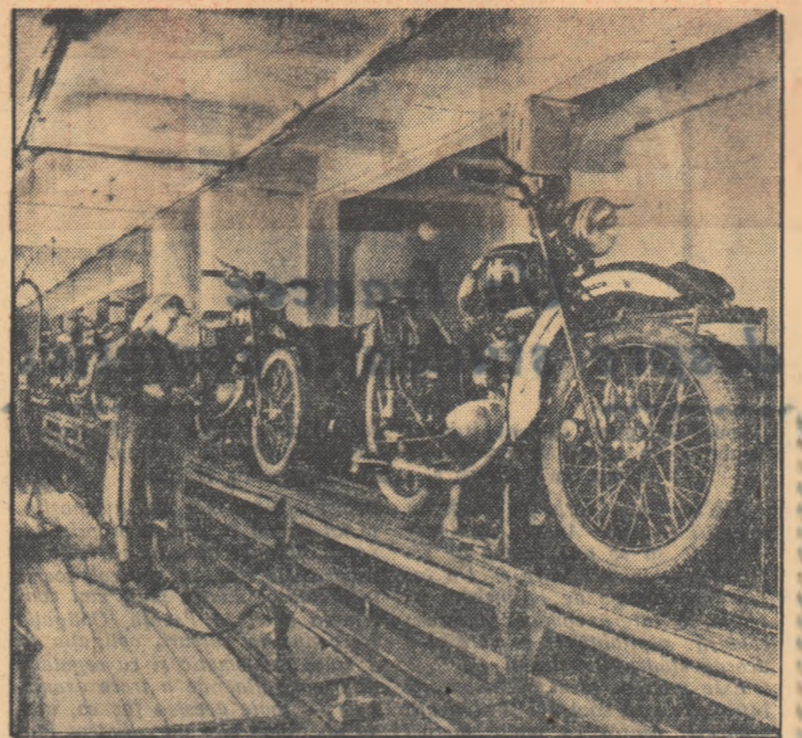
Mă număr de mai multă vreme printre membrii activității obștești al consiliului regional ARLUS. Întotdeauna mi s-a încredințat sarcina de a organiza împreună cu comisiile ARLUS din întreprinderile orașului unele manifestări menite să facă cunoscută cartea sovietică.

La secția strungărie a atelierelor de reparatii auto am organizat lectură în colectiv a broșurilor „Știința și tehnica sovietică în ajutorul strungărilor” și „Metodele înaintate sovietice aplicate în strungărie” iar la secția uzinei au avut loc discuții asupra broșurilor „Știința și tehnica sovietică în ajutorul electricianului” și „Despre sudura electrică”.

A APĂRUT „U.R.S.S. — azi” nr. 1 In cuprinsul revistei: Este posibil zborul în cosmos? „Titanic-vals” la Moscova „Ordinul Ana” — povestire de A. P. Cehov Rubrici permanente: Teatru—cinema Umor — Modă — Sport Cuvinte încalțate etc.

De vizare la toate chioscurile de difuzare a presei. Prețul unui exemplar 1,25 lei.

Uzina de motocicletele din Minsk, capitala R.S.S. Beloruse, produce în serie motocicletele ușoare de tipul „M-1-M”. Noua motocicletă are o viteză de 85 km pe oră, și consum de combustibil redus.

In luptă cu timpul

În anii primelor cincinale, în orașul Rostov pe Don a fost construită o uzină de mașini agricole — uzina „Rostselmas”. Acum combinele fabricate aici brazdează câmpiile Caucazului de Nord, ale Ucrainei, s. a. Ele lucrează și dincolo de granițele Uniunii Sovietice.

Acolo unde azi se înalță clădirile celei mai mari întreprinderi de construcție de mașini agricole din Uniunea Sovietică, astăzi s-a născut un oraș nou — orașul Rostov pe Don a fost construită o uzină de mașini agricole — uzina „Rostselmas”.

Construcții de mașini agricole din Rostov și-au propus sarcina de a produce 160 de combine în 24 de ore. Anul acesta sarcina va fi îndeplinită. Spre sfârșitul anului trecut, la uzina a fost atinsă o normă record — 148 de combine în 24 de ore!

Conducerea uzinei a susținut propunerea. În atelier s-a mai găsit un loc liber, unde au fost instalate unele mașini. Cei doi oameni au început să lucreze în același timp, dar în același ritm mai accelerat. Totuși, în timp ce mașina rapoțează o nouă țagă, mie limi rămâne o mulțime de timp nefolosit. As putea să lucrez la încă o mașină.

Conducerea uzinei a susținut propunerea. În atelier s-a mai găsit un loc liber, unde au fost instalate unele mașini. Cei doi oameni au început să lucreze în același timp, dar în același ritm mai accelerat.

25 de ani președinte de colhoz

de hrană a vacilor cu porumb de siloz, plante rădăcinoase, nutrețuri concentrate. În anul 1956, cantitatea medie de lapte muls de la fiecare vacă era de 3 459 de kilograme.

Construcția începu și în vremurile Era spre sfârșitul anului 1944, în toată războiului. Trebuiau învinse greutăți mari. Bătăliile erau pleacă în fața brigăzilor de constructori erau formate din tinere colhoznice care nici nu auzeiseră până atunci ce-i aceea o armătură pentru beton.

În 1952, cu colhozul din Kuzminkoos s-au comasat patru arteluri învecinate, printre care și „Krasnaia niva” — acela în care se schimbaseră 12 președinti. Slabă gospodărie! Recolte proaste, productivitate mică la vite.

În 1952, cu colhozul din Kuzminkoos s-au comasat patru arteluri învecinate, printre care și „Krasnaia niva” — acela în care se schimbaseră 12 președinti. Slabă gospodărie! Recolte proaste, productivitate mică la vite.

În 1952, cu colhozul din Kuzminkoos s-au comasat patru arteluri învecinate, printre care și „Krasnaia niva” — acela în care se schimbaseră 12 președinti. Slabă gospodărie! Recolte proaste, productivitate mică la vite.

Spectacole date de artiști sovietici care ne vizitează țara

Un colectiv de artiști sovietici din Moscova, care se află în țara noastră la invitația A.R.L.U.S.-ului, va da un concert de la 17 ianuarie până la 20 ianuarie inclusiv o serie de spectacole la Casa prieteniei romino-sovietice din București.

Colectivul este alcătuit din: Pavel Volovov, solist al Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., artist al poporului din U.R.S.S., Uzbekă, Mihail Alexandrovici, artist emerit al R.S.S. Lituaniāna, Boris Morgunov, artist al Filarmoniilor din Moscova, Lidia Melnikova, solistă a Filarmoniilor din Moscova, Olga Voroneț, solistă a Uniunii de turnee și concerte din R.S.F.S.R., Lilia Novogorova și Iurii Mironov, solisti ai baletilui Uniunii de turnee și concerte din R.S.F.S.R., Rafail Bobkov, Litfi și Iurii Mozubhin, artiști ai Uniunii de turnee și concerte din R.S.F.S.R., pianistul Isaac Izack, precum și cvartetul de stat „Borodin”, compus din R. Dubinski, I. Alexandrov, D. Sebalin și V. Berlinski.

Biletele se găsesc de vânzare la Consiliul orașenesc A.R.L.U.S. din str. Ion Ghica 5 și, în zilele de spectacol, la Casa prieteniei romino-sovietice, str. Bațiște 14.

Primul institut de fizică nucleară din Orientul sovietic

Troițkoe și Pervomaiskoe, două localități mici aflate în apropierea șoselei ce leagă Tașkentul de Cirkic, nu sînt trecute nici pe cea mai completă hartă a U.R.S.S. Cu toate acestea, azi răsărit colțșor liniștit și pitoresc al Uzbecistanului sovietic, trece prin transformări nemăsurate.

Peste cîțiva ani, în mijlocul lanurilor de grâu și al vișilor se vor înălța clădiri din beton armat care, probabil, vor fi foarte asemănătoare acelor monoliti gigantici care se înalță azi la clădirile laboratoarelor și atelierelor, iar casele de locuit din preajmă vor fi scaldate în verdeața salcîmilor și cenușarilor. În aceste locuri, aflate la mii de kilometri de Moscova, dar foarte aproape de Stepa Flămîndă, se va înălța un adevărat oraș științific.

Un institut de fizică atomică în Uzbecistan, în acei Uzbekistan pe al cărui teritoriu pînă la Revoluție nu exista nici o instituție de învățămînt superior! Acum, aici sînt 34 de institute de învățămînt superior și aproape 100 de institute de cercetări științifice, stațiuni experimentale în frunte cu Academia de Științe. Ubai Arifovici Arifov, directorul Institutului de fizică nucleară este unul din reprezentanții intelectualității naționale.

— La institut se vor face cercetări în problemele fundamentale ale fizicii nucleare — spune profesorul U. A. Arifov. În acest scop, Institutul va fi înzestrat cu un puternic reactor de cercetare în care se va produce reacția în lan de fisurare a nucleelor de combustibil atomic. Vom primi de asemenea și tuburi acceleratoare de neutroni.

După cum se știe, în reactor are loc transformarea elementelor și se formează o mare cantitate de izotopi radioactivi. Cu ajutorul unor mîini de oțel — manipuloarele telecomandate — colaboratorii institutului vor putea studia, la adăpostul pereților groși ai camerelor, substanțele radioactive. Institutul va deveni o „fabrică” originală de izotopi. Colecte cu conținut pur de izotopi vor pleca de aici spre Kazahstan, Kirghizia, Tadjiikistan și Turkmenia și, probabil, chiar mai departe, dincolo de granițele Uniunii Sovietice, în țările prietene din Asia și Orient.

— De altfel — observă profesorul Arifov — atomii „marcați” și radiațiile radioactive au și început să fie larg aplicate în industrie, construcții, biologie, geologia, medicina și agricultura republicii noastre. Izotopii radioactivi ajută, de pildă, biologii și pedologii să stabilească cum și cînd se introduc îngrășămintele la culturile de bumbac, cum înflouentează asupra creșterii și dezvoltării acestor plante îngrășămintele cu fosfor pe cale extraradicalară. La Institutul de fizică atomică din Tașkent va contribui la progresul continuu al științei și economiei naționale al republicii sovietice din Asia Mijlocie.

Automobilul pitic

Un grup de ingineri și muncitori de la uzina de motocicletele din Serpouh, au construit un autoturism cu două locuri, marca „S.Z.L.”. Această mașină pare foarte mică chiar în comparație cu bine-cunoscutul „Moskvici”. Ea cântărește doar 370 de kilograme. Ca aspect, noul automobil nu se deosebește cu nimic de „fratii” săi mai mari. Are formă aerodinamică, domă ușor cu geamuri din sticlă și acoperiș tot din sticlă. Portbagajul încăpător se află în spatele scaunelor.

Noua mașină atinge viteza de 80 de kilometri pe oră. Poate merge nu numai pe asfalt ci și pe drum de țară, învingînd ușor orice urcus... Dacă se înfilcă însă ca mergînd pe un drum foarte prost automobilul să se împotmolească, doi oameni îl pot împinge fără prea multe eforturi. Alară de aceasta „S.Z.L.” poate face o rotire completă pe o suprafață cu diametrul de numai 6,8 metri, fără să folosească mersul înapoi. Automobilul are motor cu benzină de opt cai putere. La 100 de kilometri el consumă numai cinci litri de combustibil. Principala caracteristică a lui este răsucirea cu aer.

În prezent „S.Z.L.” trece examenul tehnic după care se va trece la producția în serie.

Este foarte greu să te hotărăști... Sint atitea modele frumoase, Magazin universal — G.U.M. — din Moscova are în atelierile sale bogate sortimente vestimentare.

Automobilul pitic

Un grup de ingineri și muncitori de la uzina de motocicletele din Serpouh, au construit un autoturism cu două locuri, marca „S.Z.L.”. Această mașină pare foarte mică chiar în comparație cu bine-cunoscutul „Moskvici”. Ea cântărește doar 370 de kilograme. Ca aspect, noul automobil nu se deosebește cu nimic de „fratii” săi mai mari. Are formă aerodinamică, domă ușor cu geamuri din sticlă și acoperiș tot din sticlă. Portbagajul încăpător se află în spatele scaunelor.

Noua mașină atinge viteza de 80 de kilometri pe oră. Poate merge nu numai pe asfalt ci și pe drum de țară, învingînd ușor orice urcus... Dacă se înfilcă însă ca mergînd pe un drum foarte prost automobilul să se împotmolească, doi oameni îl pot împinge fără prea multe eforturi. Alară de aceasta „S.Z.L.” poate face o rotire completă pe o suprafață cu diametrul de numai 6,8 metri, fără să folosească mersul înapoi. Automobilul are motor cu benzină de opt cai putere. La 100 de kilometri el consumă numai cinci litri de combustibil. Principala caracteristică a lui este răsucirea cu aer.

În prezent „S.Z.L.” trece examenul tehnic după care se va trece la producția în serie.

MUSTRAREA

La Kuzminkoos s-au perindat nemulțumiri de delegații din diferite raioane ale regiunii Reazan. Toți s-au interesat de modul de gospodărie a acestui colhoz frumos, de felul cum lucrează conducerea colhozului.

Vara trecută, în timp ce vizita gospodăria, un președinte de colhoz din regiunea Tula, îl trase pe Govorushkin deoparte și-l întrebă în taină: — Ascultă, Stepanici, dar vreau muștrare ai primii?

— Tu, Nikolai, de ce folosești o frînghie nouă pentru fiacărui? — Ce fel de frînghie, Stepanici, și pentru ce fiacărui?

— Pentru că să legi sania al putea, foarte bine, să folosești și o frînghie veche.

— A, despre asta-i vorba! Acestea sint capete, Stepanici. Frînghia cea nouă este neatinată.

— Dar e tirziu. Și apoi pîndit nu ne-a rămas decît pentru grădina de zarzavat. Doar n-o să ne însămîntăm chelile!

Reprezentantul se sui în mașină, trînti portiera și plecă.

Două linii politice în problema situației din Orientul apropiat

În vechea Romă gîștele din Capitoiu, se spune, aveau darul să vestească...

textul „doctrinei” și niște pasaje construite pe o logică mai mult decît dubioasă.

tențele pentru acordarea unui „ajutor” pe care alinau la o cerută, respiră izul unui cinism respingător.

Cel care au auzit în anii trecuți de „doctrina” altui președinte al S.U.A. de diverse „puncte” și „programe” nu vor fi însă de fel măriți...

Popoarele țărilor arabe își dau însă foarte bine seama, dintr-o lungă și dureroasă experiență, că nu Uniunea Sovietică...

„Doctrina” care propovăduiește, însă, astfel de feluri nu poate fi considerată de opinia publică mondială altfel decît așa cum merită...

V. DASCALU

„Imperialiștii — a arătat tovarășul N.S. Hrușciov la ședința solemnă...

„Imperialiștii — a arătat tovarășul N.S. Hrușciov la ședința solemnă de la Tashkent, ca prilejul documentării R.S.S. U.S.S. care...

„Imperialiștii — a arătat tovarășul N.S. Hrușciov la ședința solemnă de la Tashkent, ca prilejul documentării R.S.S. U.S.S. care...

Un francez despre studenții sovietici

André Radiguet, student francez de la Universitatea din Moscova, publică un articol în revista „Nouvelles de Moscou”...

insușează tot mai multe cunoștințe nu numai în cadrul propriilor lor specialități. Și aceasta cu toate că...

O expoziție rominească în Tadjikistan

Oamenii sovietici manifestă un viu interes față de munca, viața și cultura poporului român. Nu de mult la Stalinabad, capitala R.S.S. Tadjik, s-a deschis o expoziție consacrată realizărilor din R.P.R. Expoziția, instalată în incinta bibliotecii „Firdousi”, se bucură de un mare succes.

Sprijin prețios pentru mărirea producției bunurilor de consum

simililor și asupra industriei ușoare. Este vorba, în primul rând, de livrarea în cantități sporite a unor importante materiale auxiliare (sodă caustică, coloranți etc.).

„Necesitatea colaborării internaționale în geofizică (știința care se ocupă cu studierea fenomenelor fizice ale globului pămîntesc) a devenit vădită pentru oamarii de știință încă din cea de a doua jumătate a secolului XIX.

Anul geofizic internațional

În viața noastră: oxigenul, umiditatea care absoarbe razele nocive ale Soarelui, bioxidul de carbon. Așa de pildă, în cursul viitorilor zece ani, omenirea poate să transforme...

DE PE BORDUL CORABIEI

De la insulele Kurile pînă la Noua Guinee, din Groenlanda și pînă la insulele Azore, de la tărîmul sudic al Africii și pînă în Antarctica — iată numai cîteva din căile maritime pe care le vor străbate corăbiile ce vor participa la Anul geofizic internațional.

292 DE PUNCTE PE HARTA

Este știut că stabilirea timpului este determinată de o serie de probe care se petrec pe întregul glob pămîntesc. Așa, de pildă, o furtună care a izbucnit pe țărmurile răsăritene ale Asiei, poate, peste o săptămână, să creze o perioadă de timp rece în S.U.A., ca după aceea să provoace o nouă furtună în regiunea Atlanticului sau în alte părți din Europa.

Legături prietenești stabilite între intelectuali satelor din R. P. Romîna și U. R. S. S.

Acum 10 luni intelectuali din satul Vicouci de Sus, regiunea Suceava, au început o corespondență prietenească cu intelectuali din satul Murighino (U.R.S.S.) — inițiatorii misiunii pentru îmbunătățirea activității instituțiilor culturale-educative de la sat.

IN ARCTICA

Arctica — a cărei studiere a constituit obiectul tuturor anilor geofizici polari anterioari, rămîne și de data aceasta în centrul atenției. Numai pe teritoriul Arcticii sovietice vor funcționa peste o mie de stații complexe, utilizate cu cele mai noi aparate.

DE-A LUNGUL UNUI MERIDIAN

Ca o rețea deasă de fire punctată cu cerculețe care reprezintă centre de observație, așa arată acum harta lumii. Dar pe această hartă există în prezent cîteva așa numite meridiane internaționale pe care rețeaua de puncte de observații este mult mai deasă.

O STAȚIUNE PE GHETARI

Zăpezile veșnice și ghetarii ocupă a zecea parte din suprafața terestră a Pămîntului. Dacă apa „conservată” în ele (fără să sositim Oceanul Arctic de Nord) s-ar elibera, nivelul oceanelor din întreaga lume s-ar ridica cu 55 de metri.

DE A LUNGUL UNUI MERIDIAN

Ca o rețea deasă de fire punctată cu cerculețe care reprezintă centre de observație, așa arată acum harta lumii. Dar pe această hartă există în prezent cîteva așa numite meridiane internaționale pe care rețeaua de puncte de observații este mult mai deasă.